

Dobrochna Jankowska, Rajmund Madaj

Wojnowice, gm. Osieczna, woj. leszczyńskie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 12, 210-211

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Materiały zabytkowe i dokumentacja znajdują się w PAK PKZ
O/Warszawa, ul. Czcionki 26.

Prace będą kontynuowane.

WIELICZKA
woj. krakowskie

patrz
okres wpływów rzymskich

WOJCIECHOWICE
woj. kieleckie

patrz
okres wpływów rzymskich

WOJNOWICE, gm. Osieczna
woj. leszczyńskie
Stanowisko 2

Leszczyńskie Towarzystwo
Kulturalne
Koordynator Badań Archeo-
logicznych w Lesznie

Badania prowadziła dr Dobrochna-Jankowska i Raj-
mund Madaj. Finansował Wojewódzki Zarząd Inwes-
tycji Rolnych w Lesznie. Drugi sezon badań. Osada
z okresu wczesnośredniowiecznego /XII-XIII w. /,
cmentarzysko z okresu wpływów rzymskich.

Badania prowadzono w ramach prac ratowniczych, w rejonie
przyszłego zbiornika retencyjnego "Wonieść". Penetracja powierzchni-
wa wykazała istnienie przy południowym skraju jeziora, starożytnego
osadnictwa wielokulturowego, obejmującego obszar około 20 ha. Prace
archeologiczne skoncentrowano w południowej części.

W trakcie dwu sezonów wykopaliskowych założono 22 wykopy,
uzyskując dwa przekroje na osi W-E. Łącznie zbadano 66 arów.

Ślady osadnictwa wczesnośredniowiecznego, które skupiało się
w lekkim obniżeniu terenu, około 50 m od obecnego brzegu jeziora. Była
to osada o charakterze produkcyjnym, której mieszkańcy specjalizowali
się w wytopie żelaza. Odkryto zespół palenisk i jam przypaleniskowych,
z dużą ilością żużla i szlaki /resztki dymarek ?/, resztki prostokątnego
pieca o glinianych ściankach oraz kilka jam głębokich do 2 m o charakte-
rze zasobowym lub odpadkowym. Obiekty te były osłonięte od strony jezio-
ra wałem kamiennym. W południowo-wschodniej części stanowiska zaob-
serwowano również ślady drewnianych zagród, wykonanych w konstrukcji
plecionkowej. Nie natrafiono natomiast narazie na pozostałości żadnego
obiekty o charakterze mieszkalnym.

Materiał ruchomy pozwala na datowanie osady na XII-XIII wiek.

Na tym samym terenie stwierdzono istnienie cmentarzyska z okresu wczesnorzymskiego /B₁, B₂/. Odsłonięto 4 groby popielnicowe, w tym jeden złożony z 10 naczyń z dwoma popielnicami, wyposażony w grot włóczni, brzytwę żelazną oraz oseekę z piaskowca. Pozostałe groby były uboższe, złożone z 1-3 naczyń i dostarczyły tylko silnie zdeformowany w ogniu fragment zapinki.

Badania będą kontynuowane.

WOLIN
woj. szczecińskie
Stanowisko 1

Polska Akademia Nauk
Instytut Historii Kultury
Materialnej
Zakład Archeologii
Nadodrza Pracownia
Archeologiczna
w Wolnie

Badania prowadzili dr Władysław Filipowiak i mgr Jerzy Wojtasik. Finansował IHKM PAN. Drugi sezon badań. Zabudowa przyportowa i urządzenia portowe. Średniowiecze i wczesne średniowiecze.

Przebadane zostały dwie warstwy kulturowe /VII i VIII/ pochodzące z wczesnego średniowiecza /druga połowa XI do przełomu XI/XII wieku. W niektórych miejscach obie warstwy zostały naruszone przez głęboko wkopane fundamenty średniowiecznych śpichlerzy. Na niezniszczonych połaciach odkryto pozostałości zabudowy, tj. domów, pomieszczeń gospodarczych, ulic i przejść między domami. Stwierdzono, że zabudowania wznoszono systemem międzysłupowym i prawdopodobnie zrębowym. Natrafiono także na ślady plecionych ścian być może z opłotań. Nawarstwienia mierzwy w pomieszczeniach gospodarczych oraz znaczne ilości kości świni, krowy, konia, owcy, mówią o hodowli, zwłaszcza świń, na co wskazują żołądźcie, którymi karmiono te zwierzęta.

W dużych ilościach wystąpiła ceramika, przedmioty i półwytwory z takich surowców, jak róg, kość, żelazo, skóra, drewno, szkło, tkaniny. W poszczególnych domach natrafiono na warstwy spalonych zbóż, na żarna kamienna, w paleniskach lub obok na fragmenty prażnic.

Nisko położone stanowisko opodal rzeki Dziwny oraz duże opady deszczu utrudniały prace.

Badania będą kontynuowane.

WYBRZEŻE
woj. przemyskie
Stanowisko 1

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii
w Krakowie